KARİKATÜR

1 "Nisan,, balığı

Sulh kızı — Nafile, dünya sulhu ismindeki bu büyük yalanı kimseye yutturamıyacağım!...

Denizdeki — İmdat, imdat, yüzmek bilmiyorum... İmdat....
Karadaki — Bunda feryat edecek ne var? Ben de bilmiyorum!...

HAKİKATLİ ZEVÇ:
— Kocan Londraya geçen seferki iş için mi gitti?
— Hayır, geçen seferki sarışındı, bu sefer bir esmerle beraber dolaşıyormuş!..

HAKİKATLİ ZEVCE:
— Baksana kocacığım, matem elbisesi için hususî olarak yaptırdığım siyah tüllü şapka bana yakışacak mı?..

Tarihten Çizgiler

Geçen yılların en gülünç taraflarını birer tablo halinde bu albümde bulacaksınız. Fiatı yalnız 25 kuruştur.
Bir zarf içinde 25 kuruşluk posta pulu gönderenlere derhal bir adet gönderilir.

MEŞRU MAZERET:
Bayan — Sanki kabahat bende mi? Yolların kenarına koca koca ağaçlar dikmenin de ne mânası var?...

ZAVALLI HAKİKAT:
Avcı — Sade kuşları avladığım bir hakikat ama, bunu şimdilik bu menhus hayvana nasıl anlatmalı!...

Geceleri üzerinizde meşhur

EVEREADY

elektrikli lâmbayı taşımadan hiçbir yere gitmeyiniz.

BOURLA BİRADERLER
İSTANBUL - ANKARA - İZMİR

No. 118 CİLT: 5 YIL: 3 FİATI 10 KURUŞTUR 31 MART 1938

KARİKATÜR

ÇIKARAN: SEDAT SİMAVİ

İdarehanesi:
İstanbul: Ankara caddesinde hususî daire. Posta kutusu: İstanbul 103

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EBEDİ MİZAH MECMUASI ✱

Takvimden : 4 nisan feryadı andelip

Avrupa — Yahu sen sus da ben feryat edeyim!..,

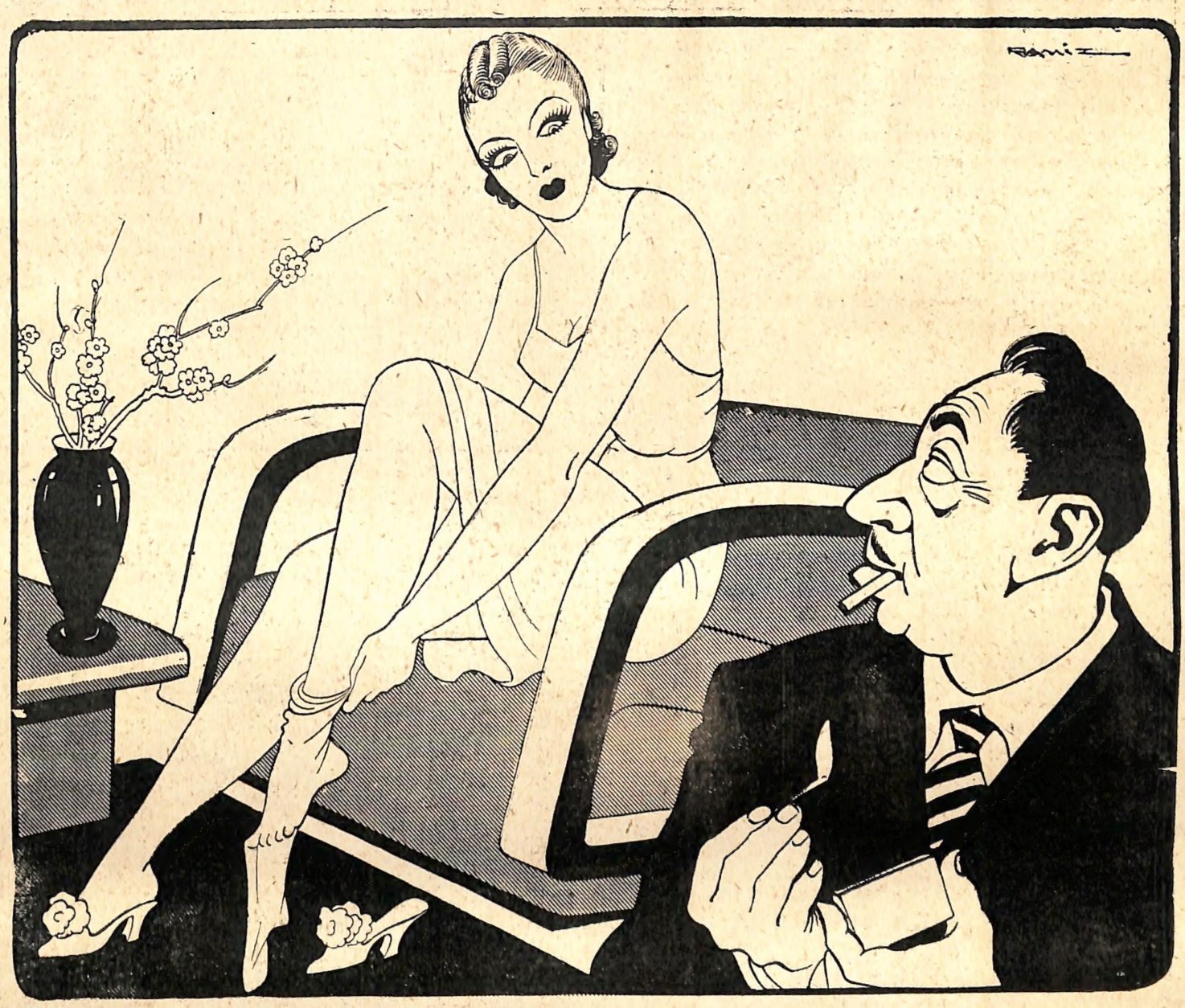

— Duydun mu, Selim bir müteahhidin kızını nişanlamış...
— Evet, kızını nişanlamış ama, paralarını vurmuş!...

RAKI ŞİŞELERİ

İnhisarlar Vekâleti iki kilodan küçük şişelerle rakı satışını mene karar vermiş. Maksat kolayca anlaşılıyor:

Şimdi cebinde yirmi kuruş olan kimse hariçten dokuz kuruşluk bir kredi temin etti mi, rasgele bir bakkal, yahut tütüncü dükkânına dalıyor ve istediği cinsten bir yirmi dokuzluk rakı şişesini kâğıda sarıdırıp cebine koyuyor.

Bu iki kiloluk rakı şişesini defaten satın alacak babayiğit bu zamanda devede kulak kabilindendir. Rakının her keseye elverişli, her cebe sığar bir ticaret metaı olmaktan çıkması, genç çocukları, züğürtleri, hasisleri, gündelikçi işçileri vesaireyi rakı içmekten menedecek ve böylece içki denen belânın da yavaş yavaş ardı alınacaktır.

İnhisar Vekâletinin bu kararı, Nasrettin hoca merhumun oturduğu dalı kesmesine biraz benzerse de, herhalde çok insanî düşüncedir. Vekâlet oldu olacak şişeleri biraz daha genişçe tutsaydı, meselâ en küçük şişe olarak Taşdelen damacanalarını kabul etseydi, daha hayırlı olurdu ama, bukadarına da şimdilik bin şükür. Herhalde bu karar şerefine Yeşilay cemiyetinin pek yakında bir danslı şenlik tertip etmesine intizar edilir.

* * *

Rakı son zamanlarda hakikaten kolay tedarik edilir bir nesne haline gelmişti.

Meselâ yolcusunuz. Treniniz bir köy istasyonunda karşıdan gelecek treni bekliyor. Kendi kendinize rayları arşınlarken karşıda bir baraka gözünüze ilişiyor. Bunun bir kahve yahut bakkal dükkânı olduğuna hükmediyorsunuz. Hangisi olursa olsun bu saatte sizin için ayni nimettir.

Kapıdan giriyor ve bir koyun postunun üstünde tesbih çeken ak sakallı babaya selâm verdikten sonra soruyorsunuz.

— Baba kahve var mı?

— Yok oğul..

— Ekmek, peynir gibi bir şey..

— O da yok...

— Zeytin tanesi, yumurta, pastırma, sucuk... Gerçi ekmek olmayınca bunlar pek bir şeye yaramaz ama...

— Onlar da yok evlât...

— Peki o halde ne var?

İhtiyar düşünüyor ve cevap veriyor:

— Sabun... Kurufasulye...

— Baba bunlar yenecek içecek şeyler değil ki...

— İçecek istedinse rakı var...

— Acayip... Ne rakısı?

— Boy boy evlât... Yüz yirmilik şişe var... Yetmiş beşlik var... Kırk do-

kuzluk var... Yirmi dokuzluk var.. Elli derecelik, kırk beş derecelik, kırk derecelik var... Uzun şişeli var.. Arka cebine koyacaksan yassı şişeli var... Hâsılı hangisi işine gelirse var.

Malın bolluğuna, camekânın zenginliğine, satışın intizam ve kolaylığına hayretten ağzınız açık kalıyor.

Biraz evvel rakı içmek hiç aklınızda olmadığı halde bir şişe alıp cebinize koyuyorsunuz. İstasyon tulumbasında vagondaki şişenin suyunu tazelediniz mi, artık korkacak şey kalmamıştır. Karşıdan gelecek tren istediği yere, istediği kadar gecikedursun.

* * *

Bundan sonra vaziyet tabiî ayni vaziyet olmıyacaktır. Ayni istasyona yolunuz düştüğü halde köylü baba size iki kiloluk bir şişe teklif ederse:

— Düğün yapmıyoruz baba, deyip yürüyecek ve trende rakı içeceğiniz yerde kompartiman arkadaşlarınızla - edep ve terbiye dahilinde - Nafia işlerinden bahsedeceksiniz.

* * *

Maamafih İnhisar Vekâletinin kararı tatbika başladıktan sonra rakı meraklıları âleminde bazı değişikliklere de şahit olacağız.

Meselâ şimdiye kadar sokakta karşınıza çıkıp sizden yuvarlak hesap otuz kuruş borç istiyen dost talebini beş yüz kuruşa çıkaracak... Gerçi bu parayı vermenize imkân olmadığı içni neticede sizin için daha kârlı olacaktır ama, dostu atlatıncıya kadar bir hayli üzüntü de geçireceksiniz.

* * *

Adı tütüncü dükkânı olduğu halde, tütünden birkaç misil fazla rakı satan esnaf arpacı kumrusu gibi düşünecek, buna mukabil meyhanecilerin keyfine payan almıyacaktır.,

Maamafih tütüncülerin de bu rekabete karşı durmak için, gaz, gazoz, kolonya ve ilâç şişeleri içinde perakende rakı satmıya başlamaları pek muhtemeldir. Nasıl ki, şimdi paketle sigara almıya parası olmıyanlara bir, yahut iki tane perakende sigara satıyorlar.

* * *

Akşamları arkasına entarisini, ayağına Mercan terliklerini giyip pencere önünde şarkı söyliyerek yahut komşunun radyosunu dinliyerek uslu uslu yirmi dokuzluğunu içen birçok ev efendileri meyhaneye dadanacak ve bu yüzden evlerde kavga kopacak.

Maamafih meyhanelerde de kavgalar artacak ve açık olarak satılan rakıya meyhanecinin hile karıştırdığını tevehhüm eden bir takım kimseler yok yere gürültü çıkaracaklardır.

* * *

Bildiklerden birçoğu şimdiden başbaşa vererek ufak şirketler kurmayı düşünüyorlar. Bu şirketçlierin bir sermayesi olacak ve akşam üstleri alınacak iki kiloluk bir şişe rakı âza arasında taksim olacaktır. Tıpkı bazı kimselerin gizli koyun kestirip aralarında paylaşmaları gibi.

* * *

İşini bildiğini iddia eden birçok kimseler - ki hakikatte en işlerini bilmiyen insanlardır - fazla telâş göstermiyorlar. Bunlar:

— Adam sen de... Nereye gitsek kilo bin gramdır. İki kiloluk şişeyi dolaba depo eder, her gece kaç kadeh içiyorsak yine okadarla iktifa ederek şişeyi beş, altı yahut yedi, sekiz gün sürdürürüz.

Yalnız bu iş bilir zatların hesaba katmadıkları bir şey vardır. Dolapta ağzı açık bir şişe bulundukça insanı pek uyku tutmaz sanırım. Bunların bir kısmı: «Adam sen de... Bu gece bir kadeh fazla içeyim de yarın gece eksik içiveririm. Hep bir hesaba gelir. Nereye gitsek kilo bin gram, diye şişeye dayanacaklar, ertesi sabah yatakta sağ salim gözlerini açmak nasip olursa son kalan kısmı da mahmurluk bozmak vesilesile mideye göçürecekler ve tramvay yahut otobüs parası tedarik ederek işlerine gitmek için pencerenin önünde şişe alıcı yahudi bekliyeceklerdir.

* * *

Az kullanılmış ucuz elbise ve eşya, mutfak takımı vesaire almak istiyenler varsa, iki kiloluk şişeler küçük şişeleri yeyip piyasaya hâkim olduktan sonra - bunların Sandal bedesteninde yok fiatına satın alınacağını bilerek şimdiden acele etmemelidirler.

KARİKATÜR

HASSASLAR:

— Bitten sakınınız dediler mi, pireleniyorum!

Bir intikam

Geçen akşam hıncahınç dolu bir tramvayda bir arkadaşla yanyana oturuyoruz. Elimizde gazeteler var. Fakat ayaktaki insan yığını, tepedeki halkalara asılmış ellerin gölgesi ışığın bize gelmesine mâni olduğu için okuyamıyoruz. Mecburen konuşuyoruz.

Ensemizde çatlak bir kadın sesi işitildi:

— Ne medeniyetsiz insanlar böyle.. Bayanlar ayakta dururken erkekler oturur mu?

Başımızı çevirip bakıyoruz. Sırtındaki mantoya göre kibar bir kadın, suratının hususiyetine göre çamaşırcı karı demek lâzım gelen bir mahlûk. «İnsan hayalsiz ve malihulyasız yaşamaz» derler. O biçare de kendini bayandan sayıyor ve oturanların yerlerini kendisine ikram etmemelerine içerliyor.

Bizim bakışımız bu sözüm yabana bayanı daha ziyade kızdırdı. Tecavüzünü perde perde arttırarak homurdanmıya başladı:

— Hayvan gibi bakarlar insana.. Kalkıp yer vermeyi akıl edemezler..

İçimden söyleniyorum:

— Elbette hayvan gibi bakıyoruz, sana insan gibi bakacak değiliz ya.

Arkadaşım Tepebaşında oturur. İstasyona geldiğimiz halde onda bir hazırlık göremeyince sordum:

— Sen burada inecek değil miydin?

— Hayır... Harbiyeye kadar gideceğim.

Eh olur ya.. Belki bir işi vardır. Harbiyeye kadar ayni kalabalık devam etti. Ayaktaki çamaşırcı suratlı kadın ikide birde «Of... Ne insanlar.... Ayaklarıma kara su indi» diye söyleniyordu.

Nihayet Harbiyeye vardık. Arkadaşın yine davranmadığını görünce tekrar sordum:

— Ne o... Sen inmiyor musun?

— Burada ne işim var... Tepebaşına evime döneceğim.

— O halde ne diye buraya kadar geldin?

O güldü:

— Gelmiyeyim de bırakacağım yere terbiyesiz karının oturmasına mı meydan vereydim?

Boncuk

Salamon — Kizim Rebeka, soyle bana... Bacağindaki bu lekeler ne?..
Rebeka — Fena kadin çoraplarinin damganlandiğini duymadin mi baba?!...

ŞEMSİYENİN SAHİBİ...

Bilet hesaplarını çıkarmakla meşğul bulunan gişe memuru kapalı gişe kapağının, dışardan tık tık vurulduğunu işitti, açtı. İnce siyah bıyıklı, uzun traşlı, ablak bir ihtiyar yüzü görerek sordu:

— Ne istiyorsunuz?

— Siz memur efendisiniz he? Sabahlayın dalgınlıg ilen vapurda bir şemsiye unutmuşum. Kamarota sordum ise şemsiyeyi burada getirdiğini söylemiştir.

Gişe memuru cevap verdi:

— Evet öyle bir şemsiye getirdiler. Sahibi sizsiniz demek?

— He evet benim şemsiyemdir?

Gişe memuru yanındaki dolaptan bir şemsiye çıkardı, açtı hayretle:

— Fakat azizim, dedi, bu dallı, güllü, pembe bir kadın şemsiyesi...

— Eyi ya.. Tâ kendisidir işte?

— Peki ama aziz bayım... Siz erkeksiniz... Erkek kadın şemsiyesi kullanır mı?

Yolcu birdenbire kızdı:

— Beni ilen alay edoorsunuz... Görmeorsunuz ki ben kadınım.

Gişe memuru başını delikten çıkardı. Madamın çiçekli şapkasını, emprime elbisesini görerek, güldü:

— Affedersiniz bayan.. Buyurun şemsiyenizi...

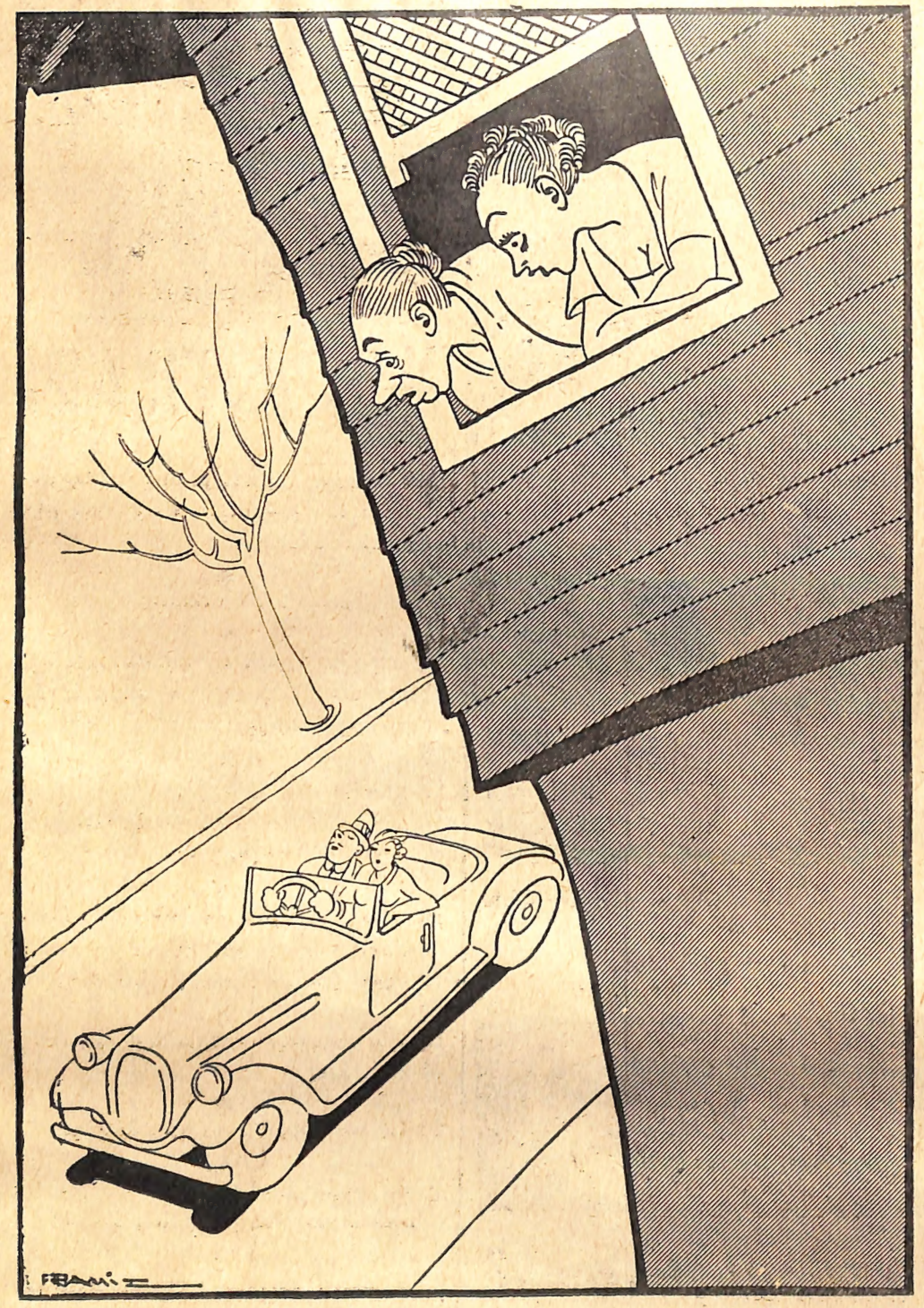

— Herifin otomobili on altı beygir kuvvetinde imiş...
— İsabet, başka türlü çekilmezdi!..

ALACAK VERECEK MESELESİ

Dostum (N...) benden geçen sene iki lira ödünç almıştı. Tabiî iki güne kadar iade edilmek şartile...

İki gün, iki hafta, arkasından iki ay geçti. İki liradan tabiî ses seda yok.

Birakaç ay daha geçince (N..) benden kaçmıya başladı. Sokakta beni görünce kaldırım değiştiriyor yahut başka bir sokağa sapıyordu. Şayet yakalıyacak olursam acele bir işi olduğunu bahane ederek benden kaçıyordu.

İki lira benim için ehemmiyetlice bir paradır. Fakat onu tekrar ele geçirmekten ümidi kesince unuttum. İnsan ümidini gömdükten sonra iki liraya göre neler unutmaz değil mi? Hattâ altı ay geçince bunu büsbütün de unutacaktım. Fakat zavallı (N..) son derece dürüst bir insandır. Kendisi bana borçlu olduğunu bir türlü unutamıyor, karşı karşıya geldiğimiz zaman kızarıyor, mahzunlaşıyor:

— Vah vah... Paranı hâlâ veremedim... Fakat iki güne kadar inşallah, diye boynunu büküyordu.

Birkaç kere dilimin ucuna geldi:

— Gel şu para meselesini unutalım, demek istedim. Fakat cesaret edemedim. Arkadaşım gayet mağrurdur.

— Ben senin iki lirana muhtaç mıyım? Diye bana hakaret edeceğine hiç şüphe yoktur.

Borç verdiğim tarihin yıldönümü gelmişti. Onu sokakta görünce hemen yakaladım, Parayı isteyeceğimi zannederek titremiye başladı.

Ben farketmemezlikten gelerek onu yarı zorla bir kahveye çektim, iki çay ısmarladıktan sonra cebimden iki lira çıkardım;

— Sana şimdi iki lira borç vereceğim, dedim.

Teessürüne rağmen gözlerinde bir ümit parladı.

— Fakat bir şartla, dedim, bu para ile geçen sene benden aldığın borcu derhal iade edeceksin...

Muamele tamam olduktan sonra sordum:

— Bugün benden aldığın iki lirayı ne vakit benden aldım?

— Amma garip sual... Bugün...

— Alâ... Şu halde onu bana iade etmek için sana altı ay mühlet veriyorum... Gel Allah rızası için doya doya konuşalım şimdi... Çünkü sana ne zamandanberi hasretim...

YERİNE GÖRE:

Geçen gün arkadaşlardan biri anlatıyordu:

— Katil cürmünden dolayı müebbet hapise mahkûm olmuş bir adam Polonya hapishanesinde bir roman yazmış... Roman okadar güzelmiş ki, her okuyan fevkalâde beğenmiş ve mükâfat olarak herifi hapishaneden çıkarmışlar.

Bir muharrir hazin hazin gülümsedi:

— Dünyanın işlerine akıl ermez, dedi, kimi memlekette roman yazdı diye mahkûmu hapisten çıkarırlar. Kimisinde de ayni şeyi yapan adamı hapise atmıya kalkarlar.

NEYE KURBAN?

Yeni tanışmışlardı. Uzun boylusu, lâf arası dedi ki:

— Şu terakkiyatı fenniye benim 5 senemi mahvetti.

— Yanlış bir ameliyata mı kurban gittin?

— Hayır, parmak izi tetkikatı ilerlemiş... Beş sene hapis yattım.

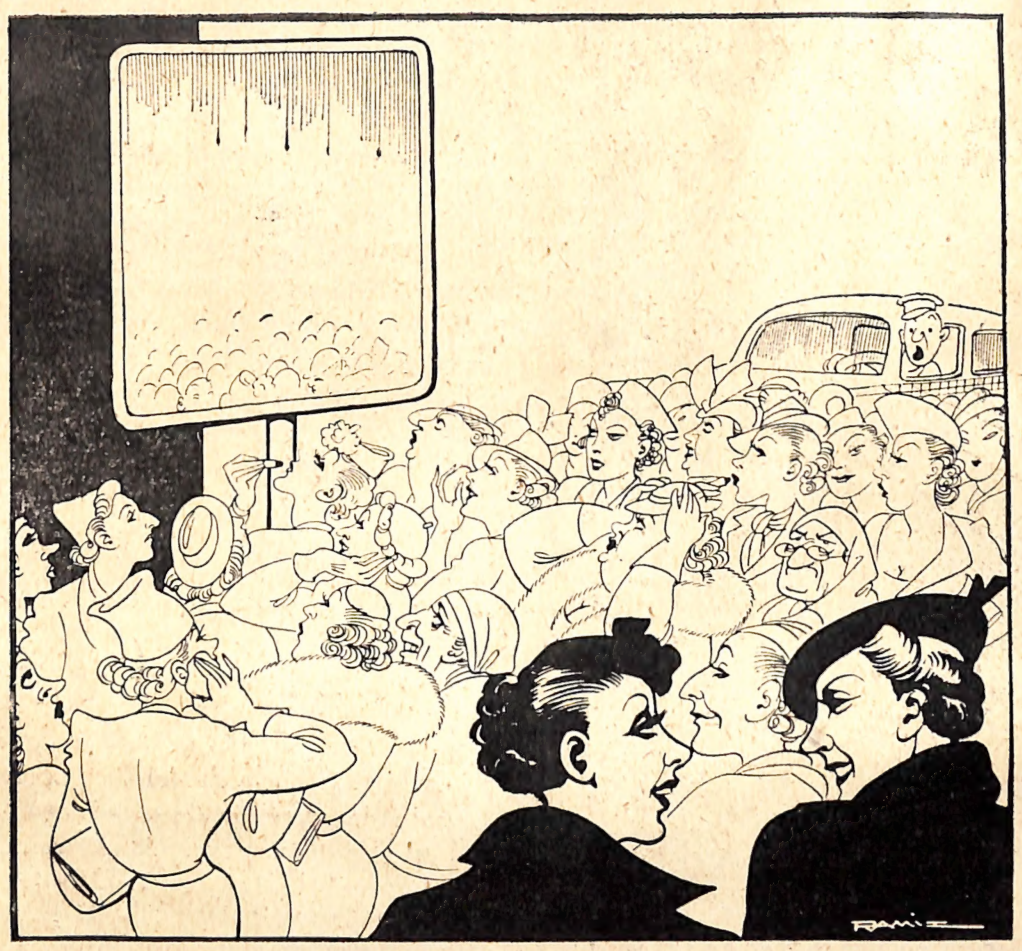

İSTANBUL BELEDİYESİ OTOMOBİLLER ÇARPIŞMASIN DİYE SOKAK BAŞLARINA AYNA TAKMIYA BAŞLADI:

— Çok şükür, belediye imar işlerine ehemmiyet vermiye başladı!..

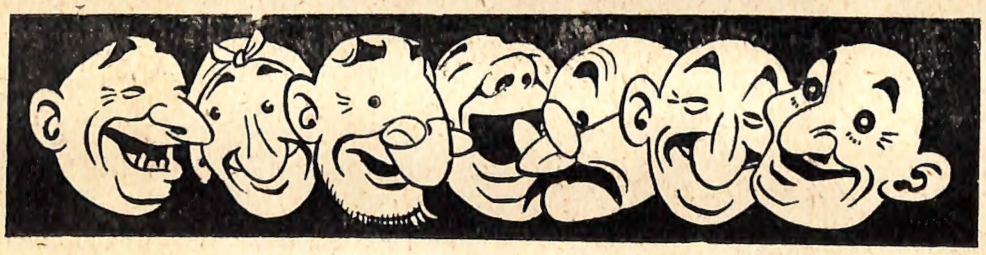

İhtiyat meselesi..

★

Trende ayni kompartimana düştüler. Katar hareket edince şişman yolcu cebinden saatini çıkarıp baktı ve tekrar yerine koydu. Karşısındaki sordu:

— Saat kaç?

— Bilmem?

— Şimdi baktınız ya?

— Saatin kaç olduğuna bakmadım. Gişenin önü kalabalıktı da yerinde durup durmadığına baktım.

YAVUZ HIRSIZ:

Bayan, hizmetçiyi aşurenin tadına pamağile bakarken yakaladı çıkıştı:

— Ayıp değil mi Ayşe, yemeğe parmak sokulur mu?

— Tadına baktım bayanım, kaşıkla baksaydım bu sefer de «Olur olmaz yerden bulaşık çıkarıyorsun, sabun harcanıyor derdiniz.

Kim düşünecek?

★

Tanıdıklardan biri anlatıyordu:

— Benim çok fena bir huyum var.. Uyurken fena halde horluyorum. Daha doğrusu horluyormuşum. Karım bundan dehşetli surette rahatsız oluyor. Acaba ne yapsam?

Dinliyenlerden biri söze karıştı:

— Sana ne be kardeş? Ne yapacağını karın düşünsün.

SAMİMÎ OLALIM:

★

Acar, büyük babasına «Sen» diye hitap ediyordu. Annesi buna dikkat ederek çıkıştı:

— Ayıp değil mi Acar, insan büyük babasına «Sen» der mi, «Siz» demelisin.

Acar ciddiyetle cevap verdi:

— Samimiyet meselesi. O da bana sen diyor!

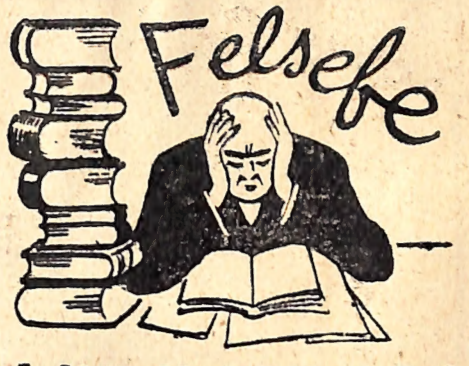

KIRINTILARI

Deli kafasının içinde kiralık odalar gezdiren bir zavallıdır. Kiracısına göre hareket eder.

★

Fakir dost çabuk unutulur.

★

Bir sofrada kadehleri doldurmayı üzerine alma, daima en sonra içmiye mahkûm olursun.

★

İki cambaz bir ipte oynamaz diyorlar. Eski bir lâftır. Yeni cambazların düzinesi bir ipte oynuyor.

★

Her gün ahbaplarına ziyafet veren adama beddua etmiye lüzum yok. O zaten belâsını bulmuş demektir.

★

Ümitle yaşamak, cazbantsız dans etmiye benzer.

★

Mızıka ile gelen, ala alaheyle gider.

★

Zorla yaptırılan işten hayır gelseydi, eşeklerden deha eserleri çıkardı.

★

Çok istiyen ekseriya azı da bulamaz. Bilhassa saadet istiyorsa.

★

«Ge» yi «K» yazma, «Gör» ü «Kör» edersin.

★

Her fırtınaya yakalanan gemi için bir liman bulunsaydı, deniz kazaları tükenirdi.

★

Ağzı kısa olan bıçak iyi iş görür. Bıçak da dil gibi bir şeydir.

★

Değirmende ve fırında ayni zamanda bulunmamızın imkânı yoktur.

★

Hiç yalan söylemiyor mu? Nasıl yaşadığına hayret edilecek adamdır.

Filozof

ASÂSIZ ve ABASIZ KALDIM..

Ne sırtımızda aba, ne elde âsamız var,
Ne abalı, âsalı birkaç âşinamız var..

Ne eski erenlere bel bağladık bir zaman,
Ne yeni ermişlere bugün merhabamız var!

Böyle kulu ne yapsın zamane erenleri?
Elimizde pul etmez bir hayır duamız var!

Rasgele bir kapıya balta olmak dururken,
Bir baltaya sap olmak denlû iddiamız var..

Bir kapıdan içeri dalamayız bu yükle,
Başta şairlik denen püsküllü belâmız var!

Çektiğimiz bukadar belâ yetişmez gibi,
Bir de bir servi boylu, gözleri elâmız var!

Mahkemeye veririz hakaret etti diye,
Kim derse bugün bizim aklımız, zekâmız var!

Bir illete tutulduk, Lokman bile kâr etmez,
Doğru söylemek gibi fena iptilâmız var:

Kimin aybını görsek yüzüne karşı deriz,
Bu yüzden her erenle ayrı maceramız var!..

Tenkidini, şirini bırakırsak bir yana,
Briçte üstat olan Nurullah Atamız var...

Ölsek de gam yemeyiz bu yaşta, Çamdeviren,
Bu kubbede bizim de bir aksi sedamız var!.

Çamdeviren

Güneş ve toprak

Geçen gün tanıdıklardan biri doktorlar hakkında şöyle söylüyordu:

— Şu doktorlar kadar kıskandığım insanlar yoktur. Muvaffakıyetleri evler, apartımanlar şeklinde güneşe doğru yükselir, hataları ise toprağa gömülüp kaybolur.

ÇOCUK SUALİ

Çocuklar hakikaten acayip mahlûklardır.

Torunum geçen gün kendisini sevmek için dizlerine oturan sakallı bir misafirin çıplak başını elile sıvazladı ve sordu:

— Amca senin saçların neden yüzünde çıkmış?.

BAHS

İşim acele olduğundan o gün beş kuruş farkı göze alarak otobüse binmiştim. Fakat aksiliğe bakın ki, o gün otobüs tramvaydan değil, öküz arabasından ağır gidiyor ve ikide birde duruyordu.

Yanımda oturan iki kişiden biri ötekine:

— Şoför muhakkak bahsi kazanacak, diyordu.

Merakımı yenemiyerek sebebini sordum.

Bunlardan biri yanındaki bir yumurta sepetini göstererek cevap verdi:

— Şoför bu yumurtalardan hiç birini kırmadan Bayazıda gidebileceğine dair bizimle papeline bahsa girişti.

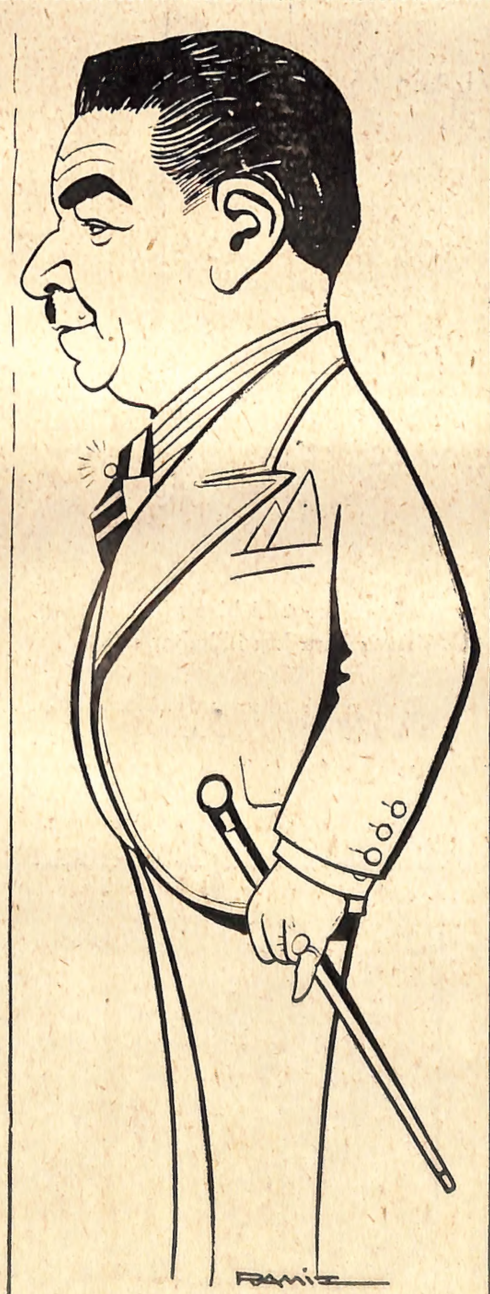

Kıymetli bir Adliyecimiz:
BAY MUZAFFER EVRENOS

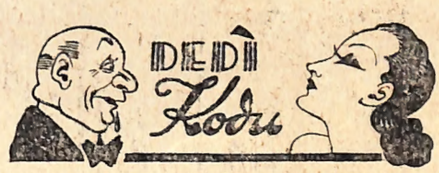

Hezeyan..

Nöbetçi doktoru sordu:

— 17 numaralı odadaki hastamız ne halde?

— Bugün «karımı çağırın» diye tutturdu.

Doktor kaşlarını çattı:

— Vah vah, demek hezeyan hâlâ devam ediyor.

NEDEN ANLAMIŞ:

Ahmet beyi Fransada bir müzeyi gezdiriyorlardı. Bir camekânın önünde durdular. Tercüman:

— Şu tabaklar On altıncı Lui ile karısı Mari Antuanete ait dedi, tam üç yüz seneliktir.

Ahmet bey gayri ihtiyarî cevap verdi;

— Vay canına, demek hiç kavga etmezlermiş ha! Aşkolsun.

YİNE İŞE YARAMIŞ:

Son zamanlarda oldukça gürültü yapan bir piyesten bahsolunuyordu. Görenlerden biri:

— Berbat azizim, dedi, kepazelik vesselâm.

Bir başkası bu kanaatte değildi:

— Pekâlâ piyes, diye cevap verdi, insanı düşündürüyor.

Beğenmiyen:

— Burada haklısın, dedi, hakikaten insana yanık yanık iyi piyesleri düşündürüyor.

Moda yüzünden kadınların başına gelen

Dar kafalılara!..

ANKARA

Bir güzel göz gibi toprağı kara,
Ne tatlı ülkedir şu Anadolu.
En aydın şehridir onun Ankara:
Bir güneş yurdu ki, ışıkla dolu.

★

Gelenler gözleri kamaşmış gezer:
Sanırsın bir ışık gölünde yüzer.
Zira ki, «Atatürk» güneşe benzer:
Böyle aydın eder sağı ve solu.

«Atatürk» talii bize yâr etti,
Tuttu kara kışı ilkhabar etti.
Mademki ülkeyi yoktan var etti,
Ben onun olmuşum kölesi, kulu.

★

Gayreti tükenmez Celâl Bayar'ın,
Hürmetle gireyim huzura yarın.
Halk diyor: «Ey Bayar!. Yoktur uyarın,
«Şefin ışıldattır tuttuğun yolu.»

★

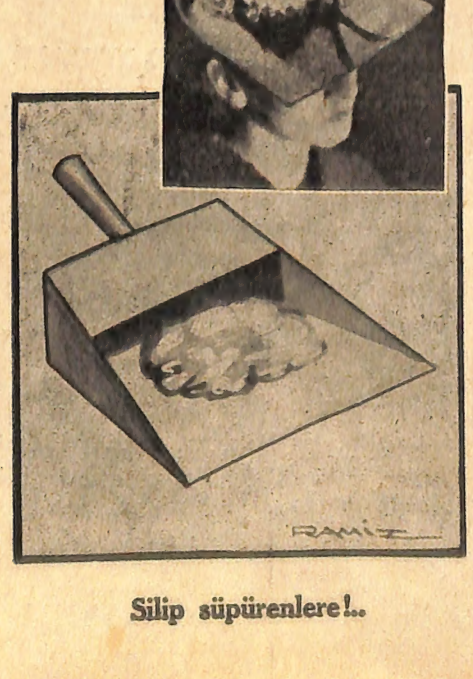

Silip süpürenlere!..

Karagözlülere!..

er: *Karikatür'ün yeni şapka örnekleri*

Ateşlilere!..

MEKTUBU

Böyle genç görmedim dünya yüzünde,
Zekânın şimşeği çakar gözünde,
Bir sönmez ateş var onun özünde:
Durmadan çalışır Faik Kurdoğlu.

★

Ferit Celâl diyor: «Yükselmek gerek,
«Elele çalışsın kadınla erkek.»
Falih Rıfkı verir «Ulus» a emek,
Yorulmaz bir saylav seçmiştir Bolu.

★

Deniz Bank müdürü Bay Yusuf Ziya,
Karada dururken hâkimdir suya.
Zora göğüs gerer bu yalçın kaya:
Bankayı yükseltir, güçlüdür kolu.

★

Burada şen olur bahtına küsen,
Ümittir, azimdir yel gibi esen.
Ey Necdet!.. Aferin: Bu mektubu sen,
Yazdın bir çırpıda gözün yumulu.

zan;
t Rüştü

apka mo-
i tetkik
kıymetli
üristimiz
modala-
mbaını bu
i resimde
bir isa-
!) tesbit
r.

Zorbalara!..

Tabiatı limoni olanlar!..

KORKUNÇ ADAM

Arkadaşım hem meraklı, hem de - hepimiz gibi - geveze idi. Beraber, berbere girdik. Herkes - ne tuhaftır - cumartesi günü traş olmayı düşünür. Koltuklar doluydu.

Berberler, bir taraftan makas, ustura, tarak işletiyorlar, bir taraftan da çene yarıştırıyorlardı.

Baştan birincisi kendini siyasete vermişti. İngilizin ürktüğünden, Fransızın hapı yuttuğundan, Almanın babasını dinlemeden yürüdüğünden, İtalyanın parasızlığından dem vuruyordu.

Ortadaki, traş ettiği zatın kulağına eğilip - şüphesiz - açık saçık fıkralar anlatıyordu.

En kenardaki, dükkân sahibi idi. Sıra bekliyen müşterilere yan yan bakarak elini çabuk tutmıya uğraşıyor, yeni geleceklerin kalabalıktan ürkerek bir başka perükâr salonuna gidebileceklerini hesaplıyarak üzülüyordu.

Dedim ya, bizim arkadaş - Allâh selâmet versin - gevezedir. Koltuğa otursaydi berberle bir iyi yârenlik edecekti. Fakat sıra beklerken ne yapsın.

O gün canım sıkılıyordu. Benden ümidini kesince yanımda oturan temiz kıyafetli, ciddi tavırlı zata döndü.

— Af buyurun efendim, dedi, sizi bir taraftan gözüm ısırıyor. 1927 senesinde Zonguldakta bulundunuz mu?

— Hayır efendim.

— Ya, vah vah,.. Recep beye benzettim, ama nasıl, tıpatıp bizim Recebe benziyorsunuz... Tuhaf şey bukadar müşabehet hayrettir. Durun hele, siz sakın Zülfukar paşanın damadı olmıyasanız.

— Hayır efendim.

— Evli değil misiniz yoksa?

— Değilim efendim.

— Mütareke senelerinde ticaretle uğraştınız mı? Bendeniz o tarihlerde gümrüklerde bulunuyordum. Belki bu münasebetle...

— Hayır beyim, ticaretle alâkam yoktur.

— Ali beyi tanır mısınız?

— Hayır.

— Veli beyi.. Hani Çamlıca taraflarında güzel bir köşkü vardır.

— Tanımam.

— İstanbul lisesinde okudunuz mu yoksa...

— Okudum efendim.

— Hah, babana rahmet birader, desene ki, mektep arkadaşıyız. Hey gidi günler hey! Bir hesap hocası vardı. Uzun boyundan kinaye Elif bey derdik.

— Hatırlıyorum.

— Şu halde ben 149 Tekinim. İsmi âliniz?

— Hüseyin.

— Numaranız kaçtı?

— 120

— Nasıl tanımam efendim, zaten görür görmez biliş çıkarmıştım. «Ben bu gözleri bir yerden tanıyorum ama dur hele» demiştim. Demek 120 Hüseyin ha! Hey gidi günler hey. Mektep hayatı ömürdür. Leylî de oldun mu, doyum olmaz. Cümlemiz çil yavrusu gibi dağıldık. Ben evleneli üç sene oluyor. İki çocuğum var. Biri kız, biri oğlan... Kızı hiç görmeyin, âşifte mi âşifte.. «Baba» dedikçe ömrüm artıyor. En iyisi evle-

KİTAPÇIDA:

— «Zamkinozer» in şürleri sizde yok mu?..

— Ben daha böyle bir şair tanımıyorum, siz tanıyor musunuz?..

— Oğlum!...

nip, yuva kurmaktır. Siz neden bekâr kaldınız?

— İşte öyle... Ne bileyim...

— Bir namus ehli kadın kadıncık taze bulup baş göz olmalı Hüseyinciğim. Dur yahu, ben seni bir kere de postanede gördüm. Yoksa orada mı çalışıyorsun?

— Hayır orada çalışmıyorum ama, arada bir uğrarım.

— Bir kere de Üsküdar vapurunda rasladım galiba... Üsküdarda mı devlethane?

— Pek Üsküdarda sayılmaz... Civarında.

— Peder valide sağlar mı bari?

— Hayır sizlere ömür.

— Vah vah, acıdım sana doğrusu. 102 Hüsnüyü, 108 Haydarı, 124 Muradı, 83 Reşadı falan gördüğün var mı? Ne yapıyorlar?

— Vallâhi hiç kimseyi göremiyorum.

Bu sırada siyasetten dem vuran berberin işi bitmişti.

— Buyurun Hüseyin bey!

Diye arkadaşımın mektep arkadaşını davet etti. Biz sustuk, berber kalfası başladı:

— Almanın Avusturyayı resmen işgal etmesine ne dersin Hüseyin beyim?

— Etmez diyorlardı ama etti işte.

— Bu sefer sıra sağlam Çeklerdedir. Çekistanda (!) tamam beş milyon Alman varmış. Çeklerin ordusu da kuvvetli diyorlar. Dananın kuyruğu Allah bilir ama muhakkak oradan kopacak.

— Allah bilir.

— Ya İspanya işi ne sarpa sardı öyle... Hey canıma İtalya yardım ediyor heriflere... Günde binlerce adam öldürüyorlarmış. Tayyare hücumu bu boru değil. Geçen gün sizden iyi olmasın bir binbaşı mütekaiti müşterim vardır. O anlatıyardu: Tayyare hücumu deyip de geçmemeli imiş, adamın anasını ağlatırmış, Harp olsa bizi askere hemen alırlar mı dersiniz? Ben 316 tevellütlüyüm. Askerliğimi gayri müsellâh yaptım. Fırkanın berberi idim. Çok iyi kalbli bir kumandanımız vardı. Askerliğimi doğrusu bey gibi geçirdim. Siz askerlik ettiniz mi?

— Ettim.

— Süvari mi, topçu mu?

— Muhabere ihtiyat zabiti idim.

— Muhabere rahattır.

— Evet.

— Fransada kabine düşmüş diyorlar. Bu Fransızlara da ne oluyor anlıyamıyorum. «Be adamlar desem, oturun oturduğunuz yerde.,» rahat mı dokunuyor nedir? Dünya fıkır fıkır kaynarken post kavgası...

Traş bitti.

Adamcağız parayı, bahşişi verdi, bizim arkadaşı hafif bir baş işaretile selâmladı, çıktı gitti.

Arkasından bir müddet sükût oldu. Sonra arkadaşım:

— Hüseyin tuhaflaşmış, dedi, mektepte iken söyler, gülerdi.. Ne olmuş buna.

Berber kalfası içini çekerek:

— Hep böyledir, diye cevap verdi, ağzından lâf alınmaz. Be Allahın kulu ne olur iki çift söz de sen et. Tuhaf bir adam.

— Ne iş yaptığı meçhul..

— Ne ile geçindiği malûm değil.

— İçinden pazarlıklı bir herif... Kim bilir ne dalavereli işleri vardır da «ağzımdan bir şey kaçırırım» diye ürker.

— Böylelerinden korkmalı. Casus mudur, nedir?

* * *

Giden adamın arkasından hep böyle konuşuldu. Susanlar da buna iştirak ettiler. Bu iştirakte benim de hissem vardı.

Ne tuhaf... Ağız sıkılığını korku ile görüyoruz. Bunun mânası nedir? Acaba gevezelik normal oldu da, ciddiyet ve ağız sıkılığı mı anormal sayılmıya başladı?..

İspinoz

Mesut adam

Evlendiklerinin haftasında sokağa çıktılar. Tramvay beklerken yağmur yağmıya başladı. Kadın içini çekerek sitem etti:

— Nişanlı iken beni hep otomobille gezdirirdin.

Kocası ciddiyetle cevap verdi:

— Evet, lâkin şimdi herkes saadeti görsün diye tramvayı bekliyorum.

DOKTORUN HİDDETİ:

Saf bir arkadaş anlatıyordu:

— Geçen gün sokakta bizim doktor (F...) ye tesadüf ettim. hatırını sormak için sırıta sırıta yanına gidiyordum. Beni tanımamazlıktan geldi. Başını öte tarafa çevirdi, yürüdü gitti. Bu bana hakaret sayılmaz mı?

— Bukadar alınğan olmak doğru değil, dedim, ihtimal eni tanımamıştır.

— Tanımaz olur mu canım?

— O halde belki canını sıkacak bir şey yapmışsındır.

Arkadaş başını kaşıyarak düşündü:

— Bir şey yaptığımı zannetmiyorum ama, dedi, uzun zamandanberi hastalanmıyorum. Belki ona canı sıkılmıştır.

Torbalı — Bu sepetler ne oluyor?..
Sepetli — Belediyenin kararından sonra bütün esnaf sepetlendi!...

Serserinin hiddeti

Serseri sokakta eski mektep arkadaşına yaklaştı, ihtiyacından bahsederek para istedi.

O, çatkın bir çehre ile:

— Şimdiye kadar ara sıra sana yardım edebiliyordum, dedi, işlerim düzgün gidiyordu. Fakat bir zamandanberi ben de para sıkıntısı çekiyorum. Elime geçen para, çoluk çocuğumu geçindirmiye, evimi idareye yetmiyor. Gittikçe borçlanıyorum.

Serseri hiddetlendi:

— Bir zamandanberi işi tenbelliğe vurduğunun farkındayım, dedi, insana para havadan gelmez ya... Çalışmıyanın hali budur... Kendini de yakar, çoluk çocuğunu, eşini dostunu da...

GÖNÜL KİMİ SEVERSE

(S..) utana sıkıla sevdiği kızın babasına müracaat etti:

— Kızınızı seviyorum, dedi, zenginim. Her fedakârlığa katlanırım. Onu Allahın emrile sizden istiyorum.

Sevgilinin babası kılıbıktı:

— Mademki evlenmiye karar verdiniz, dedi, lûtfen bir kere de karımı görünüz.

(S...) ezilip büzülerek cevap verdi:

— Allah bağışlasın.. Karınız da çok güzel kadın ama biraz yaşlıca... Ben kızınızı tercih ederim.

BİR YANLIŞLIK

Tramvayın arka sahanlığında kalabalıktan biribirini ezen ahali arasında bir kırmızı fes görünüyordu. Yanımdakilerden biri:

— Yahu fes giymek şapka kanununa muhalif değil mi? dedi.

Arkadaşı:

— Evet ama bu adam galiba ecnebi, dedi, öyle ya ecnebi... Çünkü fesi eskiden İstanbulda giydiğimiz feslere benzemiyor... Belki Mısırlıdır.

— Hayır hayır... Mısırlı olamaz... Mısırlıların fesi uzundur, kalıplıdır, Bununki kısa ve yassı...

— Anladım... Tunuslu olacak...

— İyi ama püskülü yok...

Bu dakikada kalabalığın biraz aralanması münakaşayı halletti. Fesin sahibi son moda giyinmiş bir şık bayandı.

YALAN YERE YEMİN:

Davacı saf bir köylü idi.

Mahkeme reisi onun bu saffetinden istifade etmek istedi:

— Sana şimdi kuran üzerine yemin ettireceğim, dedi, yalan yere yemin edersen ne olacağını biliyor musun?

Köylü cevap verdi:

— Biz cahil insanlarız... Ne bileyim.

— O halde ben sana söyliyeyim... Yalan yere yemin edersen derhal çarpılacaksın, öldüğün zaman da cehenneme gideceksin... Şimdi bir sual daha sorayım sana... Yemin ettikten sonra doğruyu söylersen ne olur bilir misin?

Köylü meyusane başını salladı:

— Biliyorum.

— Ne olur?

— Davayı kaybederim.

Mükemmel cevap

İki ahbap iktısadî meselelerden bahsediyordu. Birisi:

— Yahu, dedi, bir şey anlıyamıyorum. Bir taraftan iktısadî buhran, hayat pahalılığı var diyorlar, bir taraftan da barlar ağzına kadar dolu.

Öteki ciddiyetle cevap verdi:

— Barların doluluğuna hiç şaşma, vaziyet müşkülleştikçe gözüne uyku girmiyen zavallılar soluğu barda alıyorlar...

HEMEN ANLAŞMIŞLAR;

Yalana dair konferans veriyordu. Öksürerek söze başladı:

— Bayanlar, baylar,

Bugünkü konuşmamız «Yalana ve yalancılığa dair». İçinizde benim bu hususta derin derin tetkik ve tetebbülere dayanarak yazdığım «Yalan» adlı kitabımı okuyan varsa parmağını kaldırsın. Demek hepiniz parmak kaldırdınız. Halbuki ömrümde böyle bir kitap yazmamıştım. Yalan ve yalancılık mevzuunda hemen anlaştık... Başlıyorum. ilâh...

KOMPLİMAN:

(D...) genç bir dula kompliman yapıyordu.

— Zaten güzeldiniz. Fakat şimdi günden güne güzelleşiyorsunuz.

Kadın güldü:

— Fazla mübalâğa ediyorsunuz, dedi.

(D..) tashih etti:

— O halde «Haftadan haftaya güzelleşiyorsunuz» diyeyim bari. Buna da bir itirazımız yok ya...

Papağan

TARİHTEN ÇİZGİLER: Abdülhamit devrinde, isimleri «Reşat, Murat» olanlar şüpheli ve hain sayılırdı. Böyle isimli zavallılar bir felâkete uğramamak için muhakkak isimlerini değiştirmek mecburiyetinde kalırlardı:

Sarayda mabeyinci paşalardan biri — Sizi bana tavsiye eden zata itimat ve hürmetim olmasaydı, bir maksadı mahsusla buraya geldiğinize hükmeder ve derhal icabınıza bakardım. İsimlerinizin ne menhus şeyler olduğunu biliyor musunuz? Böyle isimlerle bilhassa mabeyni hümayûn aklâmına çırağ olmak ne demektir? Derhal isimlerinizi değiştirmek, yahut başlarına veya sonlarına birer kuyruk ilâve etmek lâzımdır... Yani ya: «Reşat» bey sizin isminiz «İrşat», sizin de «Murat» bey isminiz «Mirat» oldu.. Haydi... Padişahım çok yaşa diye bağı rın... Ve vazifenize başlayın!...

Boyalı dudaklar

İki bayan Tramvayda yüksek sesle konuşuyorlardı. Biri ötekine:

— Kardeşim, dedi, dünyada en çok sevdiğim şey hakikattır. Yalandan nefret ederim.

Bir sıra arkada oturan Nurullah Ataç arkadaşını dürterek fısıldadı:

— Duydun mu, şu bayan boyalı dudaklarla söylememesi lâzım gelen bir lâf etti.

Uzun boylu pehlivan

Gazeteler pehlivan olmak istiyen iki buçuk metreye yakın boylu delikanlıdan bahsediyordu.

Arkadaşlardan biri bu delikanlıyı görmüş:

— Bukadar uzun boyun seni rahatsız eden tarafı yok mu? demiş.

O cevap vermiş:

— Bazan yere bakarken başım dönüyor.

Zil sesleri

Hasta anlatıyordu:.

— Günden güne eriyorum, vücutten düşüyorum. Bazan oturduğum yerde bir uyku bastırıyor fakat gözlerimi kapar kapamaz kulağıma zil sesleri geliyor; yerimden fırlıyorum.

Doktor:

— Kulağınıza zil sesleri geliyor öyle mi? dedi,.. Mesleğiniz nedir?

— Otel garsonuyum.

SAHTE SERSERİ

Yazan Ta-Ka

MACERA AŞK VE EĞLENCE ROMANI..

— 12 —

Lâfın burasma gelince sana dönerim:

— Doğru değil mi Necati? Haksız mıyım? Diye sorarım. Sen de tabiî beni tasdik edersin. O zaman ben yeni bir öksürükle gırtlağımı temizledikten sonra devam ederim:

— Binaenaleyh bize iş verirseniz zarar etmezsiniz. Bilâkis kazanırsınız.

Daha fazla uzatmak ister mi Necaticiğim?

— Zannetmem.

— Ne cevap verir dersin?

— Bu güzel teklife de hayır diyecek olursa zaten budalanın biridir. Yanında çalışmak şanımıza elvermez.

— Haklısın. O zaman, ervahına yufu çeker, yürürüz. Ve bir hafta içinde İstanbul kazan biz kepçe olur muhakkak iş buluruz.

— Tabiî iş bulunur.

— İş bulunca ben de Belmayı çatır çatır nikâhlar, bahtiyar olurum. Nasıl fikrim?

— Parlak.

* * *

Sadık beyin verdiği ziyafet pek neşeli geçti. Sade adamcağız bir aralık Ahmet Yarardan Necati ile Belmanın evleneceklerini duyunca sevincinden gevşemiş, ağzından bazı lâflar kaçırmıya başlamıştı. Vaziyeti bozmamak için Belma dans etmek arzuları gösterdi. Sadık gidip yatıncıya kadar iki genç durmadan dans ettiler. Dans iyi bir icattır. Bu yoldan istifade ederek müstakbel refikai hayatına açılan mahcup delikanlıların hakikî sayısını cenabı hak bilir. O gece Osman Nuri için de bu böyle oldu. Belmaya kalbinin boş olup olmadığını, kendisile evlenmek isteyip istemediğini sordu, bunlara müsbet cevap aldığı içindir ki, masanın başında saçmalamıya başlıyan Sadıkın lâflarına kulak asmadı. Necati efendinin yüreğini hoplatan rezalet de bu suretle örtbas edilmiş oldu.

— 27 —

Ertesi sabah Osman Nuri aşağıya indiği zaman henüz dostlarından hiç biri kalkmamıştı. Delikanlı yine asansörü ve merdiveni görecek bir masaya oturdu. Kibrit kutusundan iki kibrit çıkardı. Birini tutuşturdu, ötekinin başını hemen aleve yaklaştırarak yapıştırdı:

— Eğer iki çöp de sonuna kadar yanarsa, evvelâ Belma gelecek! dedi. Kibrit falı yalan söylemez. İki kibrit sonuna kadar yanıp sönerken genç kız göründü. Selâmlaştılar. Delikanlı:

— Teyze inmiyor mu? Diye sorarken Necati efendi de yanlarına gelmiş bulunuyordu.

Belmanın:

— Daha hazırlanıyor, gelmesi yarım saate bakar. Dediğini duyunca:

— Haydi siz şöyle bir dolaşın. Ben teyze hanımı beklerim, dedi, fakat bir saatten fazla sürerse sayım suyum yok. Kadınları lâfa tutmak meseledir.

İki genç kolkola dışarı çıktılar. Karların içinde gülüşerek yürüdüler. Osman Nuri sevgilisini Necati efendile beraber oturdukları yere götürdü. Yanyana durdular.

Uzatmıyalım, yarım saat geçmeden nişanlanmıya tamamile karar vermiş bulunuyorlardı. Osman Nuri:

— Şimdi mesele babanı razı etmekte sevgilim, dedi, bari lâftan anlar bir adam mıdır?

— Çok iyi kalblidir. Dedim ya, tıpatıp Necati efendi.

— Şu halde ikinci ve daha mühim mesele var. Bakalım, işsiz güçsüz bir adama kız verir mi?

— Vermezse kendisi zarar eder. Her zaman işsiz kalacak değilsin ya! Sen iş bulup istediğin gibi bir adam oluncıya kadar babamla selâmı sabahı keseriz.

— Belmacığım, bir mühim taraf daha kalıyor. Bir müddet sıkıntı çekebiliriz. Evlenme ne de olsa masraflı iştir. Bize bir sürü eşya lâzım olacak. Ben hemen iş bulsam bile..

— Aldırma Nuri, ben de çalışırım.

— Buna razı olur muyum sanıyorsun?

— Şu halde başka bir şey düşünüyorum. Benim birkaç parça elmasım var. Onları satarız. Meselâ şu yüzüğüm epey para eder.

— Kaç lira kadar meselâ?

— Meselâ.. meselâ.. Bin lira..

— Haydi canım alay etme...

— Neden alay edeyim, annemin yadigârı. Sen sahte bir taş mı zannettin?

— Vallâhi sahte zannettim sevgilim, getir bakayım. Bukadar büyük elması olan bir güzel sevgilinin benim gibi boşta gezen bir adamla evlenmiye kalkması delilik..

— Somurtma, annemin yadigârı. Ona da variyet devrinde babam hediye etmiş, bunu satarız.

— Rica ederim.

— Olmaz mı?

— Tabiî olmaz!

— Ah, ben senin zaten hodkâm bir adam olduğunu kestirmiştim. Evimizi kurarken bütün kahramanlığı sade sen üstüne almak istiyorsun. Halbuki benim hakkım ne olacak. Kocası kahraman, karısı miskin bir ailede saadet olur mu? Dinle beni... Bu yüzüğü satarız. Bir miktar eşya alırız kalanı da bizi hiç olmazsa beş, altı ay geçindirir.

— Dünyada kabul etmem. Annenin yadigârından seni mahrum etmek...

— Sen ne eski kafalı adammışsın Nuri. Annemin yadigârı bize faydalı olursa anneciğimin ruhu daha bahtiyar olur.

— Sen böyle şeylere pek karışma. Evin masrafı erkeğe aittir.

— Şu halde bu yüzüğü ne demiye taşıyorum ben. Al sana...

Belma böyle söyledi ve Osman Nurinin müdahalesine meydan bırakmadan parmağından çıkardığı bin liralık kıymettar halkayı uzaklara karların içine fırlattı. Osman Nuri nişanlısının şaka etmediğini anlayınca neye uğradığını sasırdı. Yüzüğün düştüğü yere koştu tam on dakika aradıktan sonra bulabildi. Genç kız katıla katıla gülüyor, birteviye:

— İşte yüzüğümü ben kaybetmiştim, onu sen buldun, diyordu. Artık sana aittir. Yerde bulunan bir mal. Sat onu,

evimizi döşe... Sat... satalım onu..

— Peki öyle olsun Belma, sade şimdilik sana emanet olarak bırakıyorum, başka bir çare bulamazsak, yüzüğümüzü satarız.

Öpüştüler.

— 28 —

Ayşe teyze, Sadık, Necati efendi salonda oturmuşlar, alçak sesle konuşuyorlardı. Uzaktan bakanlar arada bir güldüklerini görerek pek tatlı şeylerden bahsettiklerini sanırdı. Halbuki dadı ile uşak Ahmet Yararı hak yoluna getirmiye uğraşıyorlardı. Ayşe teyze:

— Ahmet evlâdım, diyordu, elâlem seninle eğleniyor. Şu ilerde oturup tek gözüne camdan bir şey yapıştıran kakavan herif, demin: «Bu pis Necatiyi gördükçe sinirleniyorum» dedi. Yanında oturan boyalı şıllık, zilli bebek, kart karı da «Direktöre söyliyeceğim defetmenin yoluna bakmazlarsa başımı alıp gideceğim» diye cevap verdi.

— İyi ya işte gitseler de kurtulsak.

Ayşe teyze içini çekerken lâfı Sadık aldı yalvarmıya başladı:

— Beyim etme, eyleme.. Vallâhi de tallâhi de seni kovarlar, rezil oluruz.

— Neden rezil oluyoruz?

— Neden olacak... Başta Ayşe teyzenin gösterdiği sefir eskisi olduğu halde topunu bana tepeletirsin. Sen Sadıkı daha öğrenmedin galiba... Sadıkın teneşirdeki ölüsü bu züppelerin hakkından gelmiye yeter.

— Sakın ha. İşlerime burnunu sokarsan bozuşuruz Sadık. Zaten şurada nekadar zamanımız kaldı ki... Hem artık susun bakalım. Belki bir duyan olur. Ben biraz gazete okuyacağım.

Sabah postasile gelen gazetelerden birini Sadıka aldırmıştı. Açtı ve derin derin okumıya başladı. On dakika ancak geçmişti ki, bir garson yanlarına yaklaştı. Sadıktan nezaketle müsaade istedikten sonra Necatiye:

— Sizi müdüriyetten istiyorlar, dedi, bir iş varmış.

Necati efendi gazeteye dalmıştı. Gayri ihtiyarî:

— Baksana Sadık, dedi, ne istiyorlar.

Sadık davranırken kendisini topladı garsona:

— Şimdi meşgulüm, dedi, kalkamam.

— Fakat efendim, Bodos efendi çağırıyor.

— Bodos efendiye benden selâm söyle, bir diyeceği varsa kendisi gelsin.

Budos ağanın garsondan havadisi almasile hiddetli hiddetli salona girmesi bir oldu. Gözleri dönmüştü. Artık Ayşe hanımla Sadık beyin orada olduklarına ehemmiyet verecek halde değildi, çıkıştı:

— Meşguliyetliyim dimişsin Nicati efendi?

— Kör müsün?

— Kör müsün ni dimek? Galh biyol, davran. Mıtlahta adam galmamış, sovanlar soyulacak...

— Sonra soyarım.

— Sonra olur mu ceerim, direktör emretti. Kalkacaksın. Bodosun kellesini gızdırma...

— Ne hakla bana iş buyuruyorsunuz? Ben de burada müşteri değil miyim?

— Orasını sonra söyleşiriz, Nicati efendi, sen burayı diğirmen mi sandın. Hak didiğin de nidir?

— Ben hakkın ne olduğunu bilirim.

— Dimek ayah diredin, mıtlaha gitmiyeceksin hemmi?

— He!

— Vay, bide Bodosla mihtap iddersin ha? Galh didim.

Bodos böyle diyerek bir elini Necati efendinin omuzuna koydu. Bunu üzerine Necati efendi Sadıkın kımıldamasına meydan bırakmadan gazeteyi masanın üstüne koydu, ve Bodosun eline, salonu çin çin öttüren şiddetli bir tokat indirerek:

— Çek elini omuzumdan serseri, diye gürledi, defol karşımdan... Şimdi seni tepelerim.

Bu yumuşak ve komik ihtiyardan böyle şiddetli bir hareketi Bodos gibi diğer müşteriler de beklemiyorlardı. Herkes şaşırmıştı. Necati efendi bilhassa Bodosa toplanmak fırsatı bırakmadan tekrar gürledi:

— Defol diyorum, defol karşımdan, yoksa fena yaparım terbiyesiz.

Bodos sallana sallana çıkarken Sadık:

— Devam edecek —

— Hem İstanbulun en iyi kasabı idim diyorsun, hem de iflâs ettim diyorsun nasıl olur?..
— olur birader olur! Etyemezde kasaptım!..

Dünya Karikatürleri

TAVSİYE MESELESİ:

— Al şu tavsiye mektubunu müdüre kötür işin olur!..

Kapıcı — Müdürü hususî göreceğim ne demek, defol serseri!...

— Yahu, asıl tavsiyeyi kapıcıya yazmalıymışsın. Bak daha müdürü görmeden ne hale geldim!...

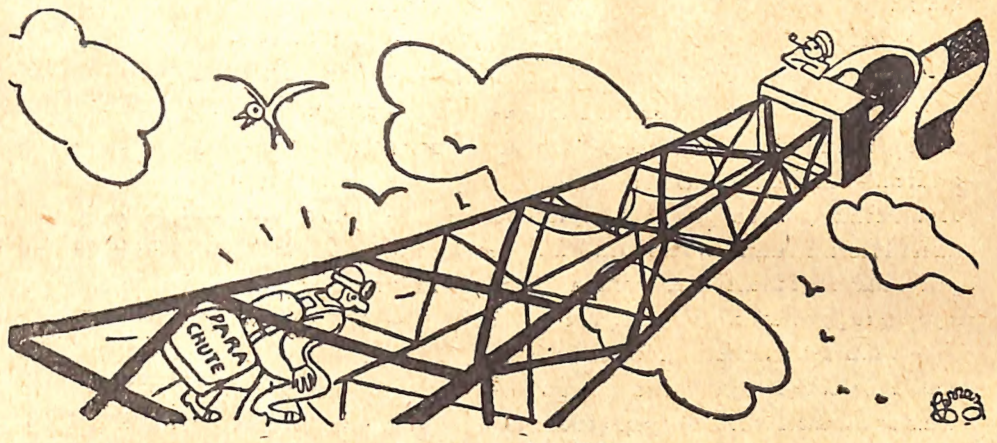

İHTİYATA RİAYET: 1

Kule bekçisinin kızını istemiye giden ihtiyatlı bir âşıkın sırtına paraşüt taktığının resmidir...

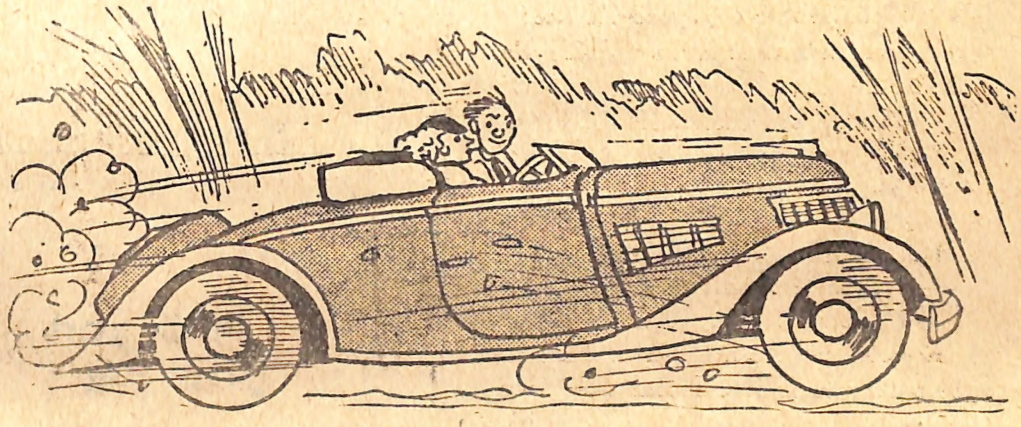

İHTİYATA RİAYET: 2

— Sevgilim, çok hızlı gidiyoruz, ya maazallah tekerlek fırlarsa...

— Merak etme, arkada yedek bir tekerleğimiz daha var...

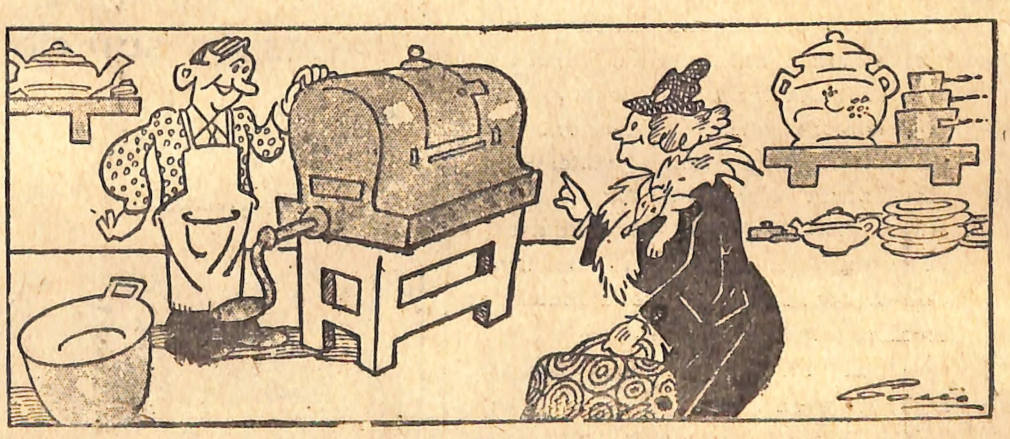

İHTİYATA RİAYET: 3

— Bayan, bu bulaşık yıkama makinesini muhakkak al, hakikî hizmetçiden hiç farkı yoktur..

— Hakikî hizmetçiden farkı yok mudur?.. Hem bol bol tabak kıracak, hem de aylığından kesemiyeceğim.. İşime gelmez!...

Meşhur Adamlar

Dört senedenberi büyük bir itina ile «YEDİGÜN» tarafından neşredilen üstat İbrahim Alâettin'in bu büyük eseri tamamlanmış bulunuyor.

MEŞHUR ADAMLAR Ansiklopedisinin her kütüphane için lüzumlu bir eser olduğunu söylemiye hacet görmüyoruz. Meşhur Adamlar Ansiklopedisi dünya yüzünün en meşhur adamlarını, resimleri, hayatları ve eserlerile bir araya toplıyan kıymetli ve eşsiz bir tetkik mahsulüdür. Dört cildi 10 liradır.

Hayatın En Birinci Zevki

35.000 bayandan aldığımız teşekkür mektuplarında diyarlar ki; (Âdet zamanlarımız için icat etmiş olduğunuz

Femil ve bağlarını

yalnız o zamanımızda değil, temiz olduğumuz zamanlarda bile seve seve ve zevkle kullanıyoruz ve hakikaten hayatın en lezzetli anlarını yaşıyor ve yumuşak, temiz, ufak, sıcak, misli görülmemiş ihtiraranızdan dolayı size candan teşekkür ediyoruz). Müessesemiz bu samimî mektuplarla müftehirdir.

EV DOKTORU

Aile sıhhatının devamlı bir koruyucusu ve yardımcısıdır.

Bilhassa çocuklu aileler, bu eseri muhakkak edinmelidirler. Gerek küçük yavrular, gerek mektep çağındaki çocuklar hava cereyanlarından, küçük, büyük kazalardan ehemmiyetli ve ehemmiyetsiz hastalıklardan pek çabuk müteessir olacakları için en küçük ârızaları bilerek karşılamanın nekadar huzur verici olduğu, aile reislerile anneler kadar kimseler takdir edemez.

Yeni Ev Doktoru, çok muktedir ve mütahassıs bir ilim ve fen adamının en son ve en yeni keşif ve usulleri göz önünde bulundurarak hazırladığı nefis ve faydalı bir eserdir. Yirmi formada bitecektir. 12 nci forması çıktı. Her hafta Cumartesi günü bir forma çıkar. Beher forması 10 kuruştur. Bütün bayilerimizden isteyiniz.

Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra Radyolin diş macunu kullanmalıdır. Çünkü

Güler yüz

için ilk şart

güzel diş

Güzel diş

için ilk ve en esaslı şart da

Radyolin

Kullanmaktır.

RADYOLİN

MİKROPLARI % 100 ÖLDÜRÜR, DİŞLERİ FIRÇANIN GİREMEDİĞİ YERLERE KADAR NÜFUZ EDEREK TEMİZLER, PARLATIR, DİŞ ETLERİNİ BESLER HASTALANMALARINA MÂNİ OLUR.

Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra günde 3 defa kullanınız.

4 üncü cildimiz

104 üncü sayı ile dördüncü cilt koleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız ellerindeki sayıları idarehanemize göndererek hususî kapaklarımızla ciltletebilirler. Dördüncü cildimiz 79 uncu sayıdan başlamakta ve 104 ncü sayımızla tamamlanmaktadır. Cilt ücreti 50 kuruştur.

Koleksiyonlarını dışardan ciltletmek için idarehanemize gönderenler cildiye ve posta ücreti olarak 65 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek iade edilir.

Koleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyen okuyucularımıza 35 kuruş mukabilinde hususî kapaklarımızdan gönderebiliriz.

Koleksiyonlarında noksanı olan okuyucularımız her noksan sayı için cildiye bedeline on kuruş ilâve etmelidirler. Noksan sayıları doğrudan doğruya idarehanemizden celbedebileceğiniz gibi, tekmil bayilerimizden de tedarik edebilirsiniz.

KARİKATÜR

— Bu ne kepazelik yahu... Palamudu levrek diye mi yutturmıya kalktınız?..

— Aman bayım, bizim patron şakayı sever, besbelli size «Nisan balığı» yapmış!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.